

पत्रकार महासंघको तीनै तहको निर्वाचन सम्पन्न

दैनिक समाचारदाता
राजधानी, २८ मंसिर ।

नेपाल पत्रकार महासंघको केन्द्र, प्रदेश र जिल्लामा गरि तीनै तहमा निर्वाचन शुक्रबार सम्पन्न भएको छ ।

समिति चयनका लागि नेपाल प्रेस युनियन, प्रेस चौतारी नेपाल र समाजवादी प्रेस संगठनको संयुक्त प्यानल तथा प्रेस सेन्टर र प्रेस मञ्चको सयुक्त प्यानलबाट उम्मेदवारी परेको हो ।

प्राप्त जानकारी अनुसार सप्तरी शाखामा ८५ जना मतदाता रहेकोमा ८४ जनाले मतदान गरेका छन् । निर्वाचन समितिका संयोजक वैजनाथ भाका अनुसार निर्वाचन शान्तिपूर्ण ढंगले सम्पन्न भएको तथा शुक्रबार रातीदेखी नै तीनै तहको मतगणना सुरु गरिने छ ।

सप्तरी शाखाको विभिन्न २४ पदमा उम्मेदवारी परेको मध्येकाट यसअधि नै चार जना उम्मेदवार निर्विरोध निर्वाचित भइसकेका छन् ।

जसअन्तरगत महिला सदस्य रक्षा चौधरी, आदिवासी जनजाती सदस्यमा वृजमान तामाङ, दिलित सदस्यमा किशोर पासवान र केन्द्रिय परिषद् सदस्य महिलामा ढमला भट्राई निर्विरोध निर्वाचित भएका हुन् ।

प्रेस युनियन सहितको संयुक्त प्यानलबाट अध्यक्षमा श्रवण कुमार देव, उपाध्यक्ष अनिल कुमार पोखरेल, उपाध्यक्ष महिला सुधा देव, सचिव खगेन्द्र कार्की, सहसचिव कृष्णकुमार मण्डल धानुक, सहसचिव समावेशी डम्भर राई, कोषाध्यक्ष नविन कुमार गुप्ता, सदस्य अदिवासी जनजाती वृजमान तामाङ, सदस्य मधेशी कृष्णदेव यादव, सदस्य अन्य समावेशी भुषण कुमार सिंह, सदस्य खुल्लामा क्रमशः धर्मपाल राउत, विन्दु कुमार यादव, राजेन्द्र कुमार मिश्र र गंगा प्रसाद साह रहेको छन् ।

यसैगरि केन्द्रिय परिषद सदस्यहरूमा देवराम यादव, सुमन कुमार मिश्र छन् भने प्रदेश परिषद सदस्यहरूमा भुपेन्द्र प्रसाद मण्डल, आनन्द मोहन

पाँच खर्ब २१ अर्ब ६३ करोड विप्रेषण भित्रियो

काठमाडौं, २८ मद्दिसिर (रासस) । चालु आर्थिक वर्षको पहिलो चार महिनामा रु पाँच खर्ब २१ अर्ब ६३ करोड बराबरको विप्रेषण मुलुक भित्रिएको छ ।

नेपाल राष्ट्र बैंकले विहीबार सार्वजनिक गरेको विवरणानुसार, समीक्षा अवधिमा विप्रेषण आप्रवाहमा नौ दशमलव एक प्रतिशतले वृद्धि भएको हो । अधिल्लो वर्षको सोही अवधिमा विप्रेषण आप्रवाह २२ दशमलव पाँच प्रतिशतले बढेको थियो । अमेरिकी डलरमा विप्रेषण आप्रवाह तीन अर्ब ८७ करोड पुगेको छ । अधिल्लो वर्ष यस्तो आप्रवाह तीन अर्ब ६० करोड रहेको थियो ।

समीक्षा अवधिमा खुद

नर्सिङ्गलगायतका स्वास्थ्यकर्मीको न्यूनतम पारिश्रमिक व्यवस्था गर्न स्वास्थ्य मन्त्रालयको निर्देशन

काठमाडौं, २८ मद्दिसिर (रासस) ।

स्वास्थ्य संस्थामा कार्यरत सबै नर्सिङ्गल एवं अन्य स्वास्थ्यकर्मीको लागि न्यूनतम पारिश्रमिकको व्यवस्था कायम

शिक्षामा गुणस्तरीयता शब्दको प्रयोग गर्ने नपर्ने गरी अधि बढाउन : मन्त्री पौडेल

काठमाडौं, २८ मद्दिसिर (रासस) ।

स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्यामन्त्री प्रदीप पौडेलले शिक्षामा गुणस्तरीयता शब्दको प्रयोग गर्ने नपर्ने गरी अधि बढाउनपर्नेमा जोड दिनुभएको छ । विजवाटर कलेजद्वारा शुक्रबार यहाँ आयोजित अभिनन्दन कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्नुहुँदै उहाँले शिक्षा शब्द आफैमा गुणस्तरीय भएको बताउनुभयो ।

शिक्षा क्षेत्रमा निजी क्षेत्रको महत्वपूर्ण योगदान भएको

कार्यको लागि अतिरिक्त भत्ताको व्यवस्था गर्न, स्वास्थ्य तथा शैक्षिक संस्थाले करार (नियुक्ती सम्झौता) गरी राख्नुपर्ने, ज्यालादारीमा कार्य गराउन नपाइने, सकल शैक्षिक लब्धाङ्क पत्रमा कार्यलयले राख्न नपाइने र अनुभवको पत्र प्रदान गर्नुपर्ने व्यवस्था कडाइका साथ कार्यान्वयन गर्न पनि मन्त्रालयले निर्देशन दिएको छ ।

मन्त्रालयको परिपत्रमा भनिएको छ, "मेडिकल कलेज तथा स्वास्थ्य संस्थावाट नर्सिङ्गल एवं अन्य स्वास्थ्यकर्मीको पारिश्रमिक लगायतको सुविधामा अन्याय भएको भनि गुनासो आएको सो सम्बन्धमा स्वास्थ्य संस्थामा कार्यरत सबै नर्सिङ्गल एवं अन्य स्वास्थ्यकर्मीको लागि न्यूनतम पारिश्रमिक र सेवा सुविधा नेपाल सरकार सरह नघट्ने गरी लागू गर्न यही मद्दिसिर २७ गते सचिवस्तरीय निर्णय भएको छ ।" तोकिएको समय भन्दाबढी हो ।

शीतलहरको समयमा चिसोको कारण मानिसको ज्यानै पनि जान सक्छ त्यसैले निम्न सावधानी अपनाओ

- जाडो यामकोलागि समयमै न्यानो कपडाको जोहो (व्यवस्था) गरौं ।
- शीतलहरको समयमा घर बाहिर खुला स्थानमा धेरै समय नविताओं, घर बाहिर निस्कनु परेमा वा धेरै समय बिताउनु पर्ने भएमा न्यानो कपडा लगाओ ।
- रातको समयमा न्यानो सिरक, कम्बल जस्ता ओढने प्रयोग गरौं र घरभित्र राति सुन्दरी शरीरको साथै अनिवार्य रूपमा छाती तथा टाउको ढाक्ने गरौं ।
- शीतलहर चलेको समयमा आगो तापेर शरीरलाई न्यानो राख्ने, छाती र टाउकोलाई विशेष गरेर चिसोवाट जोगाउने गरौं ।
- चिसोको समयमा शरीरलाई चाहिने आवश्यक खानेकुरा र पर्याप्त मात्रामा तातो खाने कुराहरु खाने गरौं ।
- बालबालिका, बृद्धवृद्धा, गर्भवती महिला तथा विरामीहरुको हेरचाहामा विशेष सतर्कता अपनाउने, बालबालिकाहरुलाई न्यानो अवस्थामा राख्ने गरौं ।
- शीतलहर चलेको बेलामा पाल्तु पशुपंक्षीलाई सकेसम्म खुल्ला स्थानमा चराउन नलैजाने, गोठ/टहरामै राखेर पर्याप्त घाँस/पराल र दाना दिने गरौं ।
- चिसोको कारण विरामी भएमा तत्कालै नजिकको स्वास्थ्य चौकी वा अस्पतालमा तुरन्तै उपचारको लागि जाने/लैजाने गरौं ।
- चिसोको कारण पशुपंक्षी विरामी भएमा नजिकैको पशु चिकित्सालयमा तुरन्तै सम्पर्क गरी औषधोपचार गर्ने गरौं ।
- कोठाभित्र आगो बालेर तातो पार्दा पर्याप्त भेन्टिलेशनको व्यवस्था मिलाओ ।
- तातोपनकोलागि आगो बाल्दा आगलागी हुन सक्ने भएकोले सतर्कता अपनाओ ।

अनुरोधकर्ता

महादेवा गाउँपालिका, सप्तरी

भ्रष्टाचार र अनियमितता बिरुद्ध जुटौ

- घुस लिने र दिने दुवै अपराधी हुन्,
- भ्रष्टाचारीलाई दण्ड र तिरस्कार गराउने,
- सदाचारीलाई सम्मान र पुरस्कृत गराउने,
- सदाचार र नैतिक संस्कृतिको प्रवर्द्धन गराउने,
- सार्वजनिक सेवा प्रवाहलाई पारदर्शी र जवाफदेही बनाउने,
- भ्रष्टाचार र अनियमितता बिरुद्ध आवाज उठाउने,
- भ्रष्टाचार र अनियमितता भएमा सम्बन्धित निकायमा उजुरी गराउने ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

मर्यादित महिनावारीमैत्री देश चिनाउने अवसर

गोविन्द खड्का

काठमाडौं, २८ मंसिर (रासस)।

महिनावारी एक प्राकृतिक प्रक्रिया हो, जसले सृष्टि र जीवनलाई चलाउन महत्वपूर्ण भूमिका निभाउँछ। महिनावारी विभेदका कारण र प्रभावका विषयमा दर्जनैं प्रश्नहरु छन्।

अन्तर्राष्ट्रिय मर्यादित

महिनावारी दिवस मनाइरहँदा

यो पवित्र प्रक्रिया, जसले

सृष्टि चलाउँछ, उसैलाई किन

अपवित्र बनाइयो? शुद्धता र

अशुद्धताको टचाग कसले

लगायो? कल्पना गराँ,

महिनावारी नै भएन भने के

होला? सृष्टि कसरी चल्ला?

सृष्टि चलाउने यो प्राकृतिक

प्रक्रियालाई सम्मान गर्नुको

सदा समाजले किन अपमान

गरिरहेको छ? महिनावारी

हुने व्यक्तिलाई दोस्रो दर्जाको

नागरिक किन बनाइएको

होला? के महिनावारी

नभएको भए संसारमा

जीवनको अस्तित्वमा रहन्न्यो

त? महिनावारी र प्रजनन्

प्रक्रियासँगै, जीवनको उत्पत्ति

र भविष्यलाई निर्धारण गर्ने

यस प्राकृतिक चक्रलाई

ध्यानमा राख्ने हो भने

महिनावारी हुनेहरुमाथिको

विभेदे सृष्टिको अस्तित्वसँग

मेल खाउँदैन।

महिनावारी विभेदको

अन्त्य र मर्यादित

महिनावारीमा पुरुषको पनि

उत्तिकै भूमिका रहेको हुन्छ।

हास्त्रो समाजमा महिनावारी

हुने व्यक्तिलाई गर्ने विभेद,

अपमानले महिला शरीरको

स्वामित्व र स्वतन्त्रतालाई

सम्मान गरैन।

महिनावारीलाई अपवित्र ठान्नु

भनेको महिलाको शरीर र

जीवनलाई सामाजिक रूपमा

त्याग्नु हो। हामीले

महिनावारीलाई अपवित्र र

अशुद्ध ठान्दा हामीले प्राकृतिक

प्रक्रियासँग अन्यथा गरिरहेको

हुनेछ। आफै अस्तित्व र प्रजननको आधारलाई नष्ट पार्ने काम पुरुषबाट पनि हुनु हुँदैन। महिनावारीको कारण शिक्षा, स्वास्थ्य र रोजगारका अवसरहरूमा असर गरिरहेको छ, भने समावेशी र समतामूलक समाज निर्माणको यात्रामा अगाडि बढौन सकिंदैन।

समाज र मौनता

महिनावारी विभेद हास्त्रो समाजको सामान्य लान्ने गम्भीर समस्या हो। यसले महिनावारी हुने व्यक्तिको सम्मान, स्वतन्त्रता र मौलिक अधिकारलाई असर गर्छ।

जात, धर्म, भाषा, धनी-गरिब, पढेको-नपढेको, शहर-गाउँ, सबै परिस्थितिमा महिनावारी हुँदा महिनावारी हुने व्यक्तिहरूले केही न केही देखिने र नदेखिने खालका बाने चलनहरू छन्।

विशेषगरी खान हुने कि नहुने, छुन हुने कि नहुने अथवा सहभागी हुने कि नहुने, हिँडुल गर्न हुने कि नहुने भन्ने कुराहरूसँग सम्बन्धित छन्। गोठामा बस्ते कि नबस्ते भन्ने कुरालाई मात्रै महिनावारी विभेद मान्न सकिन्न। महिनावारीमा नभएको २५ दिन र

महिनावारी भएको पाँच दिने कियाकलापमा छुट्टिने (भान्सामा नजाने, पूजा नगर्ने, खाना छूट्ने खाने) व्यवहार सुदरपश्चिम र कर्णालीमा मात्रै नभएर अन्यत्र पनि रहेको देखिन्छ।

महिनावारीका नाममा हुने विभेदले किशोरी र महिलाको शिक्षामा असर,

स्वास्थ्य जोखिम र मनोवैज्ञानिक तनाव निर्माणाउँछ। तर, समाज महिनावारीका विषयमा खुलेर कुरा गर्न किन तयार छैन?

यो मौनताका पछाडि

अज्ञानता, लाज, र परम्परागत धारणाको खास के हो? यो मौनता अज्ञानताको उपज हो कि परम्पराको नाममा लाज छोप्ने प्रयास? सबै प्रकारका विभेद र हिंसाविरुद्ध मौनता तोड्नुपर्छ भन्ने सचेत समाज किन महिनावारी विभेदको सबालमा मौन छ? शिक्षित मानिने मानिसहरूले पनि महिनावारीबारे खुलेर कुरा गर्न नचाहनु र यसलाई सामाजिक विषयको रूपमा नउठाउनुको कारण के होला? त्यसो भए के उनीहरूले महिनावारीलाई समाजको कलडूक बनाउने जिम्मा लिएका हुन्? यस्ता थुप्रै प्रश्नहरूले नेपाली समाजलाई विश्वसामु शिर निहुराउने बनाएको छ।

संविधान, कानुन र महिनावारी विभेद

हास्त्रो संविधानले प्रत्येक नागरिकलाई सम्मानपूर्वक बाँच्न पाउने अधिकार दिएको छ। तर महिनावारीको कारण कसैलाई भान्सामा जान नदिँदा, घरभित्र बस्त नदिँदा मौलिक हकको उल्लङ्घन भएको छ। यो विषय बलियोसँग संसदेखिस डक्कोको बहसमा आउन यस्तो संवेदनशील विषयलाई किन संवाद र सहकार्यको माध्यमबाट समाधान गर्न खोजिन? अहिले समाजमा महिनावारीलाई स्वास्थ्य र सरसफाइसँग जोडेर बहस गरिएको छ। धेरै व्यक्ति, सङ्घ-संस्था, सरकारले पनि त्यसै अनुसार काम गरिरहेका छन्। त्यसैसँग जोडेर नेपालमा अहिले महिनावारी प्याड बाँड्ने कार्यक्रम चलेको छ। तर, यसले मात्रै किन महिनावारी अन्त्य भएको छैन?

महिनावारीका नाममा हुने विभेदले किशोरी र महिलाको शिक्षामा असर, मनोवैज्ञानिक तनाव निर्माणाउँछ। तर, समाज महिनावारीलाई स्वास्थ्य र सरकारले पनि त्यसै अनुसार काम गरिरहेका छन्। त्यसैसँग जोडेर नेपालमा अहिले महिनावारी प्याड बाँड्ने कार्यक्रम चलेको छ। तर, यसले मात्रै किन महिनावारी अन्त्य भएको छैन?

संविधानले समानुपातिको समावेशी र सहभागिताको

सिद्धान्तका आधारमा

समतामूलक समाजको निर्माणका लागि वर्गीय,

जातीय, क्षेत्रीय, भाषिक,

धार्मिक, लैङ्गिक विभेद र सबै

प्रकारका जातीय छुवाछुतको

अन्त्य गरी आर्थिक समानता,

समृद्धि र सामाजिक न्याय

महिनावारी विभेदले महिलाहरूलाई शारीरिक, मानसिक र सामाजिक रूपमा प्रताडित गरेर लैङ्गिक हिंसाका विभिन्न रूपलाई जन्म दिन्छ। यो मानवअधिकारको गम्भीर उल्लङ्घन हो, जसले समानताका अधिकार, शिक्षा, स्वास्थ्य, र सम्मानजनक जीवनयापन गर्ने अधिकारलाई प्रत्यक्ष असर पुऱ्याउँछ।

नेपालको संविधान २०७२ को धारा ३८ मा महिलालाई

समानता र भेदभावहरित जीवन जिउने अधिकार

सुनिश्चित गरिएको छ। साथै, लैङ्गिक हिंसाविरुद्ध ऐन २०६७ र मानव अधिकार

संरक्षण ऐन २०५३ अनुसार

यस्ता कार्यहरू कानुनी

अपराधमा पर्छन्। महिनावारी विभेदलाई छाउपडीको

नामसंग जोडेर २०७४

सालमा गैरकानुनी घोषित गरिएको थियो। महिला

अधिकारसंग जोडिएका यी

महिनावारी विभेदका दर्जनै

अभ्यासहरूले कानुनलाई

चुनौती दिँदै समाजलाई अझै पनि पुरातन सोचको जालमा

फसाइरहेको छ। भान्सामा जान नपाउने एउटा मात्रै

विभेदले संविधानका कति

मौलिक हक, धारा र त्यस अन्तर्गत बनेका कानुनको उल्लङ्घन भइरहेको छ।

संविधानले समानुपातिको समावेशी र सहभागिताको

सिद्धान्तका आधारमा

समतामूलक समाजको निर्माणका लागि वर्गीय,

जातीय, क्षेत्रीय, भाषिक,

धार्मिक, लैङ्गिक विभेद र सबै

व्यावसायी बन्दै आमाहरू

सर्वांगी, २८ मद्रासिर (रासस)।
सर्वांगीको हरिवन
नगरपालिका-५, घुँडीलीका
स्थानीय महिलाहरूले लघुउच्चम
गरेर आमादानी गर्न थालेका
छन्।

स्थानीय नौ महिलाको
समूहले गाउँधरमै लघुउच्चम
गरेर फुर्सदको समयमा थोरै
भए पनि आमादानी गर्न सुरु
गरेका हुन्। हरिवन
नगरपालिका-५ वडा
कार्यालयले महिला
सशक्तिकरणको लागि
छुट्टाइएको बजेटबाट लिएको
तालिमले अहिले उच्चमी
व्यवसायी बनाएको आमा
शक्ति महिला लघुउच्चमी
समूहकी अध्यक्ष शिलाकुमारी
महतोले बताउनुभयो।

“हामी आमाहरू मिलेर
समूह बनाएका छौं”, उहाँले
भन्नुभयो, “आमाहरूका लागि
अत्यावश्यक सरफ (डिटरजेन्ट
पाउडर) बनाउन सुरु गरेका
छौं।” महिलालाई स्वरोजगार
बनाउने उद्देश्यसहित दुई
वर्षअघि बडा कार्यालयले
सञ्चालन गरेको तालिममा
सहभागी स्थानीय महिलाजनले
जनही रु पाँच हजारका दरले
रकम जम्मा गरेर समूह दर्ता
गरेका हुन्। सुरुमा हातले
बनाएर व्याक गर्ने र आफैले
प्रयोग गर्ने गरेको समूहकी
कोषाध्यक्ष सजनी
स्याइतानले बताउनुभयो।

यसरी व्यावसायिक हुन नसक्ने
देखेपछि फेरि सदस्यहरूले रु
२५/२५ हजार थपेर र नपुग
रकम त्रृप्ति लिएर मेसिन
किनेको उहाँको भनाइ छ।
मेसिनको सहायताले धेरै छिटो
र सजिलै धेरै सरफ उत्पादन
गर्न सकेको उहाँले
बताउनुभयो।

समूहले उत्पादन गरेको
सरफ व्याक गरेर आफैले
बजारसम्म पुऱ्याउने गरेको छ।
बजारमा माग कम रहेकाले

**नेपालको चिकित्सा स्नातकोत्तरलाई विदेशमा
आपसी मान्यता दिलाउन पहल गरिने**

काठमाडौं, २८ मद्रासिर (रासस)।

स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या
मन्त्रालयले नेपालको चिकित्सा
शिक्षालाई विदेशमा आपसी
मान्यता प्रदान गर्न पहल
थालेको छ।

नेपालमा स्नातकोत्तर
गरे भारत तथा अन्य
राष्ट्रहरूमा सो सरहको
मान्यता नपाउँदा नेपालका
चिकित्सा विद्यार्थी मारमा
परेका छन्। स्वास्थ्य
मन्त्रालयले यस्तो समस्या
अन्त्य गर्न तथा पूर्ण
शुल्कमा विदेशी विद्यार्थी
नेपालमा अध्ययन गर्न
आउने वातावरण बनाउन
उक्त पहल थालेको हो।

गत महिना
इन्डोनेसियामा आयोजित
एक कार्यक्रममा स्वास्थ्य
तथा जनसङ्ख्यामन्त्री प्रदीप
पौडेललाई त्यहाँका
स्वास्थ्यमन्त्रीले स्नातकोत्तर
शिक्षा प्रदान गर्नका लागि
आग्रह गर्नुभएको थियो।
त्यसपछित अन्त्रालयले
काम अघि बडाएको हो।
मालिन्दभसलगायत सारक

अहिले १५ दिनमा दुई पटक
उत्पादन गर्ने र अन्य दिनमा
बजारमा प्रचारप्रसार गर्ने गरेको
अध्यक्ष महतोले बताउनुभयो।
“उत्पादन गर्ने दिन सबै सदस्य
विहान घरधन्दा सक्के
कारखानामा उपस्थित हुन्छौं”,
उहाँले भन्नुभयो, “काम
बाँडफाँट गरेर कसैले तयारी
पाउडर प्याकेटमा हाल्ने, कसैले
जोख्ने, कसैले व्याक गर्ने र
कसैले बोरामा व्याक गरेर
राख्ने गर्न्छौं।”

सीप सिकेर उच्चमी
व्यवसायी बनेपछि तरकारी,
सामान्य खर्चका लागि
श्रीमान्को मुख ताक्नुपर्ने
बाध्यता हटेको उहाँहरूको
भनाइ छ। स्थानीय तहले दिने
तालिम लिएर सदुपयोग गर्न
सके स्वरोजगार बन्नसमेत
सहयोग पुग्ने उहाँहरूको
अनुभव छ। यस समूहले
उत्पादन गरेको सरफ उक्त
बडाले सुत्करी पोषण प्याकेज
कार्यक्रममा वितरण गर्ने
गरिएको छ। नगरका ११ वटै
बडाका सुत्करीलाई वितरण
गरिने पोषण प्याकेजमा
स्थानीय उत्पादन समावेश
गरिएद आफूहरूले बजार खोज्न
धाउनुपर्ने समस्यासमेत
समाधान हुने कोषाध्यक्ष
स्याइतानले बताउनुभयो।

समूहकी अध्यक्ष महतोले
बजारमा अत्यधिक प्रतिस्पर्धा
रहेको र स्थानीय उत्पादन
भनेपछि नाक खुम्च्याउने
प्रचलनले समस्या भएको
बताउनुभयो। “हामी
लघुउच्चमीसँग ठूलो लगानी
छैन्” उहाँले भन्नुभयो, “थोरै
कच्चापदार्थ लिंदा महँगो पर्छ।
उपकरणको प्रयोग गर्ने
नसकेका कारण लागत पनि
केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको
भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

नभई उत्पादन गरिरहेका छौं।”
बजारमा पाइने अन्य सरफभन्दा
पनि गुणस्तरको सरफ उत्पादन
गरेको अध्यक्ष महतोले दाबी
गर्नुभयो।

स्थानीय तथा नगरवासीले
पनि स्थानीय उत्पादन
खोजाखोजी प्रयोग गरेर साना
धरेलु तथा लघु उद्योगलाई
प्रोत्साहन गर्नुपर्ने उहाँको भनाइ
छ। समूहले सामान वेचेको
नाफासमेत लगानी गरिए अहिले
आठ लाख रुपैयाँ बराबरको
पुँजी विस्तार गरेको जनाएको
छ। अढाइ बीन्टल खमताको
मिक्सचर मेसिन, एक थान
तौल मेसिन र एक थान
प्याकेट बन्द गर्ने हिटर
मेसिनको प्रयोगबाट उहाँहरूले
सरफ उत्पादन गरिरहनुभएको
छ।

बजारबाट माग आएमा
दैनिक २५ किवन्टलसम्म सरफ
उत्पादन र प्याकिड गर्ने
उपकरण र जनशक्ति

आफूहरूसँग मौज्दात रहेको
अध्यक्ष महतोले बताउनुभयो।
यहाँ उत्पादित सरफ
प्रतिकिलो होलसेलमा ८०
रुपैयाँ र खुद्रामा सय
रुपैयाँसम्ममा विक्री गर्ने
गरिएको छ। अहिले महिनाको
चारदेखि पाँच किवन्टलसम्म
सरफ उत्पादन गरेर बजारमा
पुऱ्याउने गरेको समूहले
जनाएको छ।

समूहकी अध्यक्ष महतोले

बजारमा अत्यधिक प्रतिस्पर्धा

रहेको र स्थानीय उत्पादन

भनेपछि नाक खुम्च्याउने

प्रचलनले समस्या भएको

बताउनुभयो।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेपछि उपभोक्ता किन्न

हिच्कचाउने गर्दा बजारमा

केही समस्या भए पनि निराश

केही बढी हुन्छ।

स्थानीयस्तरमा उत्पादन गरेको

भनेप